

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' שמות (סדרה) כ"א טבת תשס"ז

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס 295

פנינים יקרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה (א, א) הבאים בלשון הוה ללמדך שהשוכנים בגולה צריכים תדיר לחשוב עצמם כזמניים ולא כקבועים.
(הרב דוד רוקח מבלז)

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה (א, א) סופי תיבות תחלים לרמוז שבכל צרותיהם נשענים על אביהם שבשמים ומרבים בתהלים ובתפלות.
(נזר יוסף)

ותשלח את אמתה (ב, ה) דרשו חז"ל שגשגת רבב אמתה הרבה הנה באמת קשה הגם שנעשה לה גם שתקח את תיבת משה מן המים אך האיך עלתה על הדעת לשלוח זרועה למקום רחוק שאין יד האדם שולמת שם? אלא דאם האדם חושק בדבר לעשותו אפילו הוא דבר רחוק ממנו מ"מ מחמת גודל החשקות נראה בעיניו כקרוב הוא מאוד.
(אהלי צדק)

ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתיהו (ב, י) מכאן אתה למד שכרן של גומלי חסדים אע"פ שהרבה שמות היו לו למשה מ"מ לא נקבע לו שם בכל התורה אלא כמו שקראתו בת פרעה, ואף הקב"ה לא קראהו בשם אחר.
(מדרש רבא)

ויאנחו בני ישראל וגו' (ב, כ"ג) קודם שמת היו שרויים כל כך בגלות כי לא הרגישו שהם בגלות ועתה התחיל קצת גאולה שהבינו הגלות והתאנחו. וז"ש והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים שלא יוכלו לסבול דרך מצרים.
(שפת אמת)

ויאמר הנני (ג, ד) איתא במדרש שקרא לו השי"ת למשה ויאמר משה הנני, הנני לכהונה והנני למלכות, לעניו כמשה אין כל הכדל מה יעשה בעולם במצות השי"ת ואין לו שום גיאאות משליחות הקב"ה, וזה שמשה העניו מכל האדם השיב הנני למלכות הנני לכהונה וכו'.
(שיח שרפי קודש)

והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון, - והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעון לקולך, ולקחת וגו' (ד, ח"ט) אמר הקב"ה למשה אל תניחם ח"ו בהרהוריהם שלא יתפסו ליאוש כי בסוף הדברים נשמעים כמו שנאמר קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'.
(נזר יוסף)

כבד פה (ד, י) ... אע"פ שאתה כבד פה בדבר תורה שאין לך הבנה גדולה וסברא ברורה להוציא הלכה שלך מפיק ולישרה אפילו הכי אל תמנע מללמוד - סופך להיות בס"ד לכבוד פה...
(אור זרוע)

לא תאספון לתת תבן לעם (ה, ו) לא לחפש אחר תבונה יתירה יותר ממדרגתו ללבון לבנים אף שכוונתו לזכך עצמו אעפ"כ אסור לעשות יותר מכוחו רק הם ילכו בדרך הבונה בהדרגה ממדרגה למדרגה לפי כוחו.
(אור לשמים)

כלו מעשיכם דבר יום ביומו (ה, י"ג) במסורה ב' פעמים כלו חד הכא ואידך כלו תפילות דוד בן ישי. י"ל שהמסורה מרמזת מה שמוכא בספרים כי גלות מצרים היה כח הדבור בגלות ומקוצר רוח ועבודה קשה לא היו יכולים אפילו להתפלל וכאשר שלח הקב"ה את משה לגאלם ופרעה הכביר עליהם העבודה זה היה סיבה מאת השי"ת כדי שיצטעקו ויתחילו להתפלל שיגאלו.
(צמח דוד)

ומאז באתי אל פרעה (ה, כ"ג) בכל דור ודור לערך הכנת לבם לדרוש ה' וכפי השגתם - כן החיוב מוטל עליהם לעבוד אותו ויתברך ע"י זאת ההשגה כפי תגבורת המדות השולטים או.
(אור המאיר)

וידבר אלוקים אל משה (ו, ב) רש"י דבר אתו משפט על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה לעם הזה, בבקשת למה הרעותה גילה משה מסירות נפש ואיכפתיות, אמר הקב"ה לו נאה לו יאה להיות שופט ומנהיג ישראל וזהו דבר אתו משפט - הנך ראוי להיות שופט.
(הרה"ק מפרימישלן זיע"א)

כצאתי את העיר אפרש את כפי (ט, כ"ט) רמז בשעה שאצא מן הגוף הנקרא עיר המי - יפירוש את כפי יהיו ידי פשוטות, לומר שאין מולין לו לאדם אלא תורה ומעשים.
(מנחת ישראל)

שיחת הרא"ש ז"ע"א א' דחולמא"ס תשל"ג (יז סעף) - האשכ - נאסר ע"י הר"ג א.

חלוי לכם ואח"כ חלוי לה' (המשך)

בבחינת טמיר ונעלם. המקור לחורבנות הם בגלל שלא נמצאים בתבנית גולם, אמנם יש נשמות צדיקים שעובדים על עצמם להיות בבחינת גולם ומהם עם ישראל חי ומהם הדחיפה באויר לבחינת ענני כבוד למרות שהאויר מלא קליפות כחול הים ר"ל.

נשמות הצדיקים תובעים מאתנו ללמוד מהם ומעקשנותם להיות בבחינת מה אני בורא אף אתה בורא - ונחנו מה שעי"ז יחוסלו כל הקטרוגים ונגיע לבחינת צדיק אמת, ע"כ תמצית חלק הראשון.}

הגלות כל כך ארוך כי האדם צריך להגיע לבטול שהוא בתבנית גולם דהיינו להיות בטל ומבוטל כעפרא דארעא ונפשי כעפר לכל תהיה וכו' זוהי מחשבה מאד קשה. האדם גם נמצא בתוך מחלוקת גדולה בעולם כי מי שחי בבחינה זו צריך להיות מוסתר שאם לא יהיה מוסתר יהיה בתוך מחלוקת גדולה מפני שלא יהיו יכולים לסבול את רוחו, כי אם יוכלו לסבול את רוחו. יהיה כל העולם במציאות זו, וממילא יבוטל מסך המבדיל לבין צדיק האמת שהוא בבחינת בורא בחינת עפר ואפר, וזוה שנאחזים בדברים האלו נאחזים מקטיגוריא ומגיעים לשלמות כמותו יתב"ש ונהיה בחינת כל הרשעה כעשן תכלה ונתחיל בזה מציאות של צדיק אמת ויהי בחינת ה' אחד ושמו אחד. והעבודה תהיה להיות מקושר בכל הרף עין.

אי אפשר לתבוע מהאדם שיגיע מיד לבחינה זו כי זה עבודה של עשרות שנים כי זה מאד קשה להיות מופשט לגמרי ממציאותו ולהיות במציאות של התקשרות בתבנית גולם. אמנם זה נעשה עבור כל אדם, נשמה כזאת עוברת אצל האדם פעם ביום או פעם בשבוע. וכשמגיע נשמה זו צריך האדם לחיות עם הנשמה ולהיות במצב של ביטול כמו אצל

{תקציר מהחלק הראשון של השיחה:
בשעה שהקב"ה ברא את האדם בששת ימי בראשית היה הרבש"ע מציאות של שלמותו כשנברא האדם לא היה במצב של בחירה (שעל ידו יראה שחי בסיבות) מכיון שמטרת הבריאה לפרסם את השי"ת מתוך עולם העשיה, הוצרך הקב"ה להביא את האדם במצב של בחירה. המצב של בחירה באה לאדם בשעה שניצטוו שלא לאכול מעץ הדעת, באותו שעה בטלה שלמות האדם ונהיה מצב של חציו לכם וחציו לה' אשר על זה אמר דוד המלך ע"ה חצות לילה אקום להודות לה'.

דוד המלך הציג את הפחד של נטיה מהחציו לכם כלפי החציו לה' ונוקם לשלמות האמונה להשלים את חציו לה' שיהיה שלמות מציאות ה' בבריאה מתוך בחירה. בזה שהקב"ה ברא בעולמו את התהו ובוהו ומתוך כך הטיל על האדם התפקיד להגיע לשלמות כפי שהיתה קודם הבחירה.

האדם אינו יכול להגיע לאמונה בחציו לה' אם לא מגיע קודם לחציו לכם והתפלה חננו מאתך חכמה בינה ודעת היא להגיע מתוך החציו לכם להבנה שבעצם אין הבנה והכל סיבה מאת השי"ת כך שהאדם גולם ונשאר גולם, וממילא כל ההתעוררות ממנו יתב"ש הוא, כאשר האדם בבחינת הגולם שבו, וכשהמפעיל שהוא הבוית"ש נמצא במצב של נעלם שכינתא בגלותא וממילא אין קשר בין חציו לה' לבין חציו לכם.

השלמות נקראת אצלנו "אמונה" כך קראו אברהם וכך קראו בני ישראל כשיצאו ממצרים. וכאשר האדם מתחבר אל האמונה במציאות האמיתי שלו שהוא גולם נהיה שלמות הבטול במציאות ה' והיה שלמות

לשטף מים רבים אליו לא יגיעו (תהלים לב) אל תביאני לידי נסיון באופן שלא נוכל לעמוד בהם. נמצא שהנסיונות אינם אלא עבור הפחד שמביא את ההתעוררות, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו ושלא להגיע ח"ו לבחינת רשעים מלאים חרטה, כך שיודע ומכיר סכנתו ושוקק בכל עת לרחמים.

כשהאדם חי באופן האמור אזי כשמגיע הנסיון מתדבק בבחינת צדיק אמת, אלא שעומד עכשיו בבחינה שלא יכול לסבול האור שצדיק האמת מקרין עליו, כמו שא"א לעבור מחושך חזק אל אור גדול, ומכיון שכולנו חיים בחושך מצרים אי אפשר לסבול אור חזק כזה ולכן מקבל צדיק האמת את האור שלנו ומשפיע לכל אחד כפי יכולת הקבלה שלו. כאשר נתאחד כולנו להיות ביחד יהיה לכל אחד בחינת שלמות, הסיבה לשלמות כי כשמתאחדים אזי אם לאחד אין הפגם שלו ולחבר יש הפגם אצלו כאשר אחד מושך את חברו ומביאו לשלמות נהיה אצלם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, וטובים השנים מן האחד שמן השנים נהיה אחד שאחד מושך את השני ממה שאצלו אין זה נסיון, וגורם לחבר להתגבר במה שאצל השני זה כן נסיון ועי"ז נעשה שלמות אגודה אחת.

לכל אחד מאתנו יש שלימות לכל אחד מאתנו יש מקום ששם אין קליפה וכאשר אצל חברו יש קליפות ובפרט כשמתקבצים חבורת יהודים שאצלם יש בודאי שלמות כמו אצל צדיק האמת, ואיך יכול להיות שלמות אצל החבורה שיהיה כמו אצל צדיק אמת? כשאין לשון הרע ושנאת חנם וממילא אין כאבים וכשאין כאבים סרה הקליפה והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. מלפנינו זה הנסיון ומאחרינו שלא היה הנסיון אצלנו דהיינו איך אפשר לעמוד בנסיון ע"י החבר שאצלו זה אחר זאת אומרת שאצלו זה לא נסיון ועוזר לחבר שאצלו זה לפניו שזה כן

הצדיק אמת ואז כל הניצוצות שנדחו באדם מתלקטים שוב והצדיק אמת משתעשע אתם בנשימה זו ונעשה רושם אצל כסא הכבוד בחינת רגל רביעי למלכות בית דוד. כשמגיע בחינה זו בנשימה זו מוכרח לבוא לאיזה נסיון. וכשהאדם עובד עם עצמו אזי ברגע זו שרוי בפחד והיא סיבה מן השמים שנשלח ע"י מסובב כל הסיבות שיגיע האדם לנסיון כדי שיגיע לבחינת צדיק אמת.

אשרי אדם מפחד תמיד. הפחד מביאו לבחינת צדיק אמת, אמנם צריך לדעת שהפחד אינו אלא סיבה להתעוררות כי בפועל הקב"ה שולח בכל נשימה סיבות שלא ישבר. וכשתהייה ההתעוררות בכיוון הנכון נהיה באדם בחינת הקצר בזעם ומאריך אף. שהוא ההיפך מרשעים מלאים חרטה. ומה היא החרטה? שהפוגם נדמה לו שלא יכשל פעם נוספת ושוכח שהוא תולעת ולא איש, ולכך חושב שהוא מציאות עצמי ובידו שלא לחטוא עוד כי לא מכיר מציאותו תבנית גולם. לכן צריך האדם לעבוד בשעה שבא נסיון להבין ולדעת כי בלתי אפשרי להכיר את היסוד שאין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו וכשנותן לו נסיון נותן לו לבוש וכשיש לו לבוש אז אפילו אם נופל מכיר את היסוד שלו.

הקליפה רוצה להביא את האדם לידי יאוש ובזה נגרם התאבקות בין הקליפה לבין הקדושה אבל תמיד נשאר אצל האדם הרושם מיסוד האין כשהאדם לא ירצה לתרץ את עצמו ישאר אצלו הרושם. וכשמגיע הנסיון אצלו צריך ללקט את הניצוצות שנדחו בזה שעומד בנסיון בנשימה זו. כי בעמידתו בנסיון דומה לצדיק האמת שעומד בכל נשימה ונשימה בזה ההבנה (תבנית גולם).

כשאין לאדם נסיונות צריך לדאוג מדוע הקב"ה מסתתר ממנו כי כל תענוגו היא בשעה שהשי"ת שולח נסיון. האדם צריך לבקש: רק

האדם כאב שמונע ממנו לדבר. ואם נהיה מאוחדים יש אצל כל אחד הבחינה שלשני אין בעל לשון הרע. וכשנהיה יחד יעזור השי"ת שיפסק הלשנה"ר והשנאת חנם והקב"ה ישרה שכינתו עלינו ועל ידינו יזכה לזכותינו לשלמות שהוא רוצה תהלה מקרוצי גוש וחומר. וכל שבח המלאכים זה רק מישראל אשר בד אתפאר שהגיע לבחינת ונחנו מה (כנגד אמירת המלאכים מה אנוש) היות ונחנו בשלימות דהיינו שפעם אחד לא נדבר לשון הרע או שאין בינינו שנאת חנם.

כשנפגשים יש מלחמה שהוצה"ר רוצה להפריד אותנו ואנו נכנסים לבחינת 'אין' וצועקים: אליך זעקו ונמלטו אז נהיה בחינת והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ונהיה בחינת שלימות רחמים כי אין השטן בינינו ונהיה בחינת דבקות ליחד שם י-ה ב-ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ונהיה בחינת בית שלישי ובודאי נגאל בקרוב כשנבקש מה' שיצילנו מלשנה"ר אמן כ"ר.

נסיון, ונהיה אצלם שלם ונהיה בחינת והסר שטן מלפנינו ומאחרינו.

אצל קבוץ יהודים נהיה הצדיק אמת בחינת לך רד כי שחת עמך, נהיה בחינת חציו לה' כאשר החציו לכם מבטל הבחירה בנשימה זו ומתקלטים כל הניצוצות שנדחו ונתפזרו.

מחטא עץ הדעת ועד היום אנו בגלות כי קשה להגיע לכזאת חבורה שבכל אחד מונח העבודה שצריך לבטל את עצמו להגיע לתבנית גולם, עכשיו זה זמן ההתדרוממות השכינה לעשות מחול לצדיקים. לכן קבע השי"ת זמנים שיעשה האדם חשבון נפשו שאז אצלו בחינת שמיטה שיבא לחשבון נפשו רק בזמן זה יוכל האדם להתרומם ובפרט חבורת יהודים שהקב"ה משרה שכינתו עליהם בבחינת צדיק אמת שנהיה בבחינת הס קטיגור וקח סניגור במקומו. וכשנתאחד לאהוב אחד את השני ולא לדבר לשון הרע (שזה מאד קשה מחמת ההרגל) כאשר בשעת נסיון טמון אצל

שהשמחה במעונם

משפ' פריינד להולדת הנינה

הר"ר מוריס גליק ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אהרן גליק ומשפ' להולדת הבת

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר 'וס' מורגנשטרן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יהודה גרנט ומשפ' להולדת הנכד

משפ' גולדשטיין לאירוס' הנכד

הר"ר מרדכי 'וסף וילקומיץ ומשפ' לאירוס' הבן

משפ' וינקלר לאירוס' הבת

חיל עני
מערכת החברות
רח' ערני 3
02-5829688
02-5325477 טקס
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמת

מרת יוכבד באבא מרים ע"ה בת הרה"ח משה שלמה ז"ל
נלב"ע כ"ד טבת ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע